

Kaatje

Het grote voorleesboek

SCHUDDE BOLLE PATS!

 LANNOO

Inhoud

Kaatje is jarig	10
Kaatje kan niet slapen	14
Fietstocht	18
Brabbelbuik	21
Muziekinstrumenten	24
Viktor is ziek	28
Zee-picknick	31
Kamiel kan niet kiezen	34
Brooddoos	37
Koud	40
Viktor is verkleed	43
Kamiel en de zere knie	46
Krijt	49
Zwemmen	51
De appel	54
Bladeren	57
Kerstmis	61
Poes is zoek	64
Kaatje gaat naar de markt	68
Na regen komt zonneschijn	71

Kaatje is jarig

‘Er is er een jarig, hoera, hoera, dat kun je wel zien, dat ben ik!’ Luidkeels zingt Kaatje zichzelf toe voor de spiegel. Ze zet het kroontje op haar hoofd wat rechter en strijkt haar feestjurk glad. Ze knipoogt naar zichzelf. Ze is vandaag jarig en ze is er helemaal klaar voor. Het gaat een knalfeest worden, met de mooiste taart ooit! Kaatje huppelt naar de keuken en bekijkt trots de taart waar ze de hele ochtend aan gewerkt heeft.

De keuken ziet er niet uit. De vaat puilt uit de afwasbak, er liggen vuile lepels op de grond, er druipt chocolade van de kastjes en er is een bakje met aardbeien omgevallen. Maar dat doet er allemaal niet toe. Midden op de keukentafel staat de mooiste taart die Kaatje al ooit heeft gezien. Chocoladetaart, versierd met bloemen van marsepein, aardbeien, slagroom én kaarsjes. Haar verjaardagstaart.

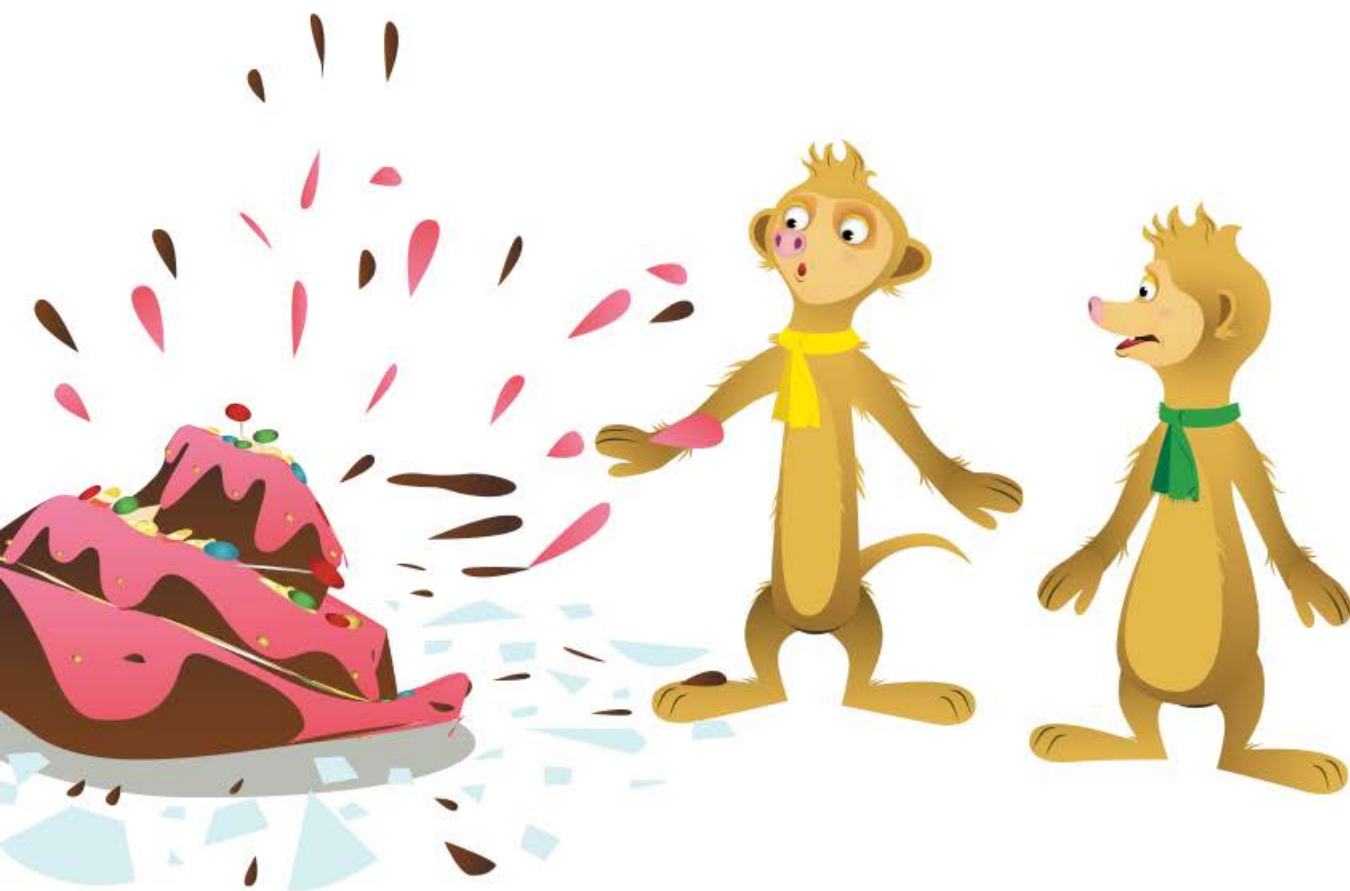
De bel gaat. Daar is het bezoek! Kaatje holt naar de deur.

‘En nu is het tijd voor taart’, kondigt Kaatje aan wanneer de gasten er allemaal zijn. Terwijl iedereen zingt, draagt Kaatje de taart naar binnen. Maar ze ziet de fles melk niet die op de keukenvloer is blijven liggen.

Pats! Kaatje glijdt uit over de fles en valt op de grond. Dat doet pijn!
Flats! De taart tuimelt door de lucht en landt met een keurig boogje voor de voeten van Frits en Frats.
'Mijn taart! Mijn mooie taart! Ik heb er heel de ochtend aan gewerkt en nu is ze kapot', jammert Kaatje. 'Dit moest het leukste feest ooit worden. Hoe kan dat als er niet eens een taart is?' Kaatje moet ervan huilen. Ze moet huilen op haar verjaardag. Dat mag toch niet?

‘Weet je wat? We maken een nieuwe taart. Samen. Een nog mooiere’, zegt Kamiel en hij trekt een schort aan.

Frits en Frats maken beslag voor de nieuwe taart. Ze zingen erbij:

‘Lang zal ze leven!’ Viktor ruimt de keuken op, zodat er niemand meer kan uitglijden. Hij zet al Kaatjes cadeautjes keurig op een rij op de tafel, klaar om uit te pakken.

Kaatje en Kamiel maken met chocolade en marsepein nieuwe versieringen. Iedereen proeft alles, want ze willen zeker zijn dat de taart echt lekker wordt. En dat wordt ze.

‘Om je duimen en vingers bij af te likken’, zegt Kamiel.

Kaatje antwoordt niet. Ze heeft het te druk met het aflikken van haar duimen en vingers.

Even later is de keuken opgeruimd en de taart klaar.

Samen maken ze een vreugdedansje rond de taart.

Iedereen zingt: ‘Er is er een jarig, hoera, hoera!’

Kaatje blaast de kaarsjes uit.

‘Tijd voor een wens!’, roept Viktor. Kaatje kijkt naar de nieuwe taart. Ze glimt van de chocolade, zo veel dat die er in boogjes afdruipt. De taart staat een beetje scheef en er is een kaarsje kapot.

Kaatje weet precies wat ze moet wensen: 'Ik wens dat mijn volgende verjaardagsfeestje even leuk wordt als dit feestje!'
En dan is het eindelijk tijd om taart te eten.

Kaatje kan niet slapen

Kamiel en Kaatje houden vandaag een logeerpartijtje. Ze hebben rond hun bed een tent gebouwd met alle dekens en stoelen die ze konden vinden. Het was reuzegezellig. Nu is het al een poosje stil. Het is tijd om te slapen. Want dat hoort natuurlijk ook bij een logeerpartijtje.

‘Kamiel?’ Kaatje fluistert zachtjes. ‘Kamiel? Slaap je al?’

Kamiel snurkt. En of hij slaapt!

‘Kamiel! Word wakker!’

Kamiel dondert van schrik bijna uit zijn bed. ‘Kaatje, wat is er aan de hand?’

‘Ik kan niet slapen. Mijn arm doet pijn.’

‘Oei. Hoe komt dat zo plots?’

‘Ik weet het niet. Hij tintelt helemaal. Het voelt gek en hij doet pijn.’

‘Je arm slaapt.’

‘Zotteke! Wat zeg je nu? Ik slaap niet, dan zou ik toch niet tegen jou aan het babbelen zijn?’

‘Jij slaapt niet, maar je arm wel.’

Kamiel klinkt beslist.

‘En hoe zorg ik er dan voor dat de rest van mijn lijf ook gaat slapen? Hoe laat ik mijn mond slapen? En mijn ogen? En mijn oren en...’

‘Je arm moet eerst wakker worden’, onderbreekt Kamiel. ‘Anders blijft hij pijn doen en dan kun je nooit slapen.’ Hij begint kordaat over Kaatjes arm te wrijven.

‘Dat prikt!’ Kaatje wil haar arm terugtrekken, maar Kamiel houdt hem stevig vast.

‘Heel even, dan wordt het beter.’

En inderdaad, het prikken en tintelen stopt. Kaatje zwaait met haar arm. ‘Mijn arm is duidelijk weer helemaal wakker.’

‘Goed, dan kunnen we weer gaan slapen’, zegt Kamiel opgelucht en hij knipt het licht uit.

Kaatje telt. Eén. Twee. Drie. Vier. Vijf. Daar snurkt Kamiel alweer. Zes. Zeven. Acht. Negen. Tien. Kaatje zwaait met haar arm. Haar benen wiebelen onder het dekbed. Haar buik rommelt. Ze is wakker. Helemaal.

'Kamiel? Kamiehiel!' Kaatje port voorzichtig in de rug van haar vriend.

'Huh?'

'Je hebt mijn arm veel te goed wakker gemaakt. Ik ben helemaal wakker! Mijn benen wiebelen, mijn buik borrelt, mijn armen willen de hele tijd zwaaien... Hoe kan ik nu slapen als heel mijn lijf wakker is?'

'Je doet gewoon je ogen dicht', broemt Kamiel en hij geeft het goede voorbeeld. Hij sluit zijn ogen.

Kaatje telt weer. Eén. Twee. Drie. Daar snurkt Kamiel alweer. Kaatje knijpt haar ogen stevig dicht. Ze spert ze meteen weer open. Het lukt niet. Ook haar ogen zijn veel te wakker om te gaan slapen.

'Kamiel. Het lukt niet! Ik kan niet slapen, mijn ogen willen niet dicht. Wat moeten we nu doen?'

Kamiel kreunt. Hij knijpt zijn ogen opnieuw dicht. Zo kan hij beter nadenken.

‘Slaapliedjes’, zegt hij dan. En hij begint te zingen: ‘Slaap, armpje, slaap. Daar buiten loopt een schaap...’

Kaatje kijkt naar haar armen, die langzaam weer rustig naast haar lijf op het bed gaan liggen in plaats van druk in het rond te zwaaien.

‘Slaap, benen, slaap...’ zingt Kamiel ondertussen. En Kaatjes benen houden op met wiebelen.

‘Slaap, buikje, slaap...’ En het borrelen houdt zachtjes op.

‘Maar Kamiel...’

‘Slaap, mondje, slaap...’ Kamiel zingt streng door.

En Kaatje zwijgt.

‘Slaap, ogen, slaap...’ Kaatje voelt hoe haar ogen zwaar worden.

Zo zwaar dat ze wel moeten toevallen.

‘Kaatje?’ Kamiel fluistert nu. ‘Kaatje? Slaap je?’

Kaatje antwoordt niet. Ze snurkt. En of ze slaapt!

Fietstocht

Tingeling! Tingeling! Viktor rinkelt luid met zijn fietsbel.

Ding! Ding! Daar komt Kamiel ook al aangereden.

Kaatje stopt nog snel een paar appels in haar fietsmand, dan is ze ook klaar.

‘Vandaag is een heel bijzondere dag. We gaan allemaal samen fietsen. Hoera!’

Frits en Frats koersen op hun fietsjes tussen de anderen door.

‘Wel goed luisteren hoor’, waarschuwt Kaatje. ‘Op straat is het altijd gevaarlijk.’

En dan vertrekken ze. Eerst Viktor. Dan Frits. Dan Kaatje. Dan Frats. En dan Kamiel.

Ze peddelen langs het water. De vogels fluiten. De zon schijnt. Wat gaat het lekker!

‘Mijn benen doen pijn’, jammert Frats plots. ‘Ik moet veel te hard trappen. Kunnen we niet even stoppen?’

‘We zijn nog maar net vertrokken.’ Verwonderd kijkt Kaatje hem aan. ‘Het is nog maar een klein stukje bergop. Dan gaan we bergaf, dan hoef je helemaal niets te doen.’

‘Hoelang nog? Ik kan bijna niet meer.’ Frats steunt en kreunt.
‘Harder trappen, jongens’, roept Kamiel en hij fietst hen voorbij.
‘Kijk uit!’ schreeuwt Viktor op hetzelfde moment. ‘Er ligt een grote steen op de weg!’
‘Wat zeg je?!’ roept Kaatje. Maar het is al te laat.
‘AU!!!!’ Met een stevige smak dondert Kaatje op de grond.
Kamiel helpt haar snel overeind. ‘Alles oké, Kaatje?’
‘Mijn been doet pijn, maar dat komt wel weer goed. Maar mijn fiets!’
Ze kijken allemaal naar het wiel van Kaatjes fiets. Het staat helemaal krom.
‘Dat kan ik thuis wel repareren’, zegt Viktor. ‘Maar hier niet.’
‘Wat doen we nu dan? Ik kan niet fietsen op een kromme fiets.’ Kaatje staart beteuterd naar haar fiets.
‘Ik fiets naar huis en ga de bestelwagen halen. Daar kunnen we alle fietsen inladen en dan kan ik iedereen terug naar huis brengen’, stelt Viktor voor.
‘En ondertussen wachten wij hier.’ Kaatje wijst naar een zacht plekje in het gras. ‘Dan hebben de benen van Frats meteen de tijd om te rusten.’

www.lannoo.com
www.ketnet.be

Registreer u op onze website en we sturen u regelmatig een nieuwsbrief met informatie over nieuwe boeken en met interessante, exclusieve aanbiedingen.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Tekst Petra Pardon

Illustraties Pascal Vermeersch

Grafische vormgeving Studio Lannoo

© Uitgeverij Lannoo nv / Ketnet, 2018

ISBN 978 94 014 5286 1

D/2018/45/526

NUR 272/277